

N:o 2.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till urtima Riksdagen angående förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid Sjöförsvaret. Gifven Stockholms Slott den 22 Augusti 1871.

Sedan Kongl. Maj:t i nådig Proposition denna dag, jemte förslag till lag angående den allmänna värneplikten, tillika, under vilkor och förbehåll att denna lag blefve af Riksdagen godkänd, till Riksdagens antagande, i öfverensstämmelse med § 80 i Regeringsformen, framställt förslag till Förordning angående förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid landtförsvaret, så har Kongl. Maj:t, enär hufvudsakligen enahanda förhållanden, som föranledt sistnämnda förslag, förefinnas inom båtsmanshållet och på det att likställighet emellan rote- och rusthållarne vid de särskilda delarne af indelningsverket måtte åvägabringas, härmed velat till antagande af Riksdagen under ofvanberörda vilkor och förbehåll, samt i enlighet med § 80 Regeringsformen, framställa det, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med nämnda förordning uppgjorda och af Kongl. Maj:t för dess del gillade, förslag till förordning angående förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid sjöförsvaret, som finnes härvid fogadt.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. Nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

Br. Abr. Leijonhufvud.

FÖRSLAG

till Förordning angående förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid sjöförsvaret.

§ 1.

Rote- eller rusthållare, som, när båtsman för ledigt nummer skall antagas, förbinder sig att till honom utgöra löneförmåner i enlighet med hvad här nedan i §§ 2 och 3 stadgas, skall icke derutöfver vara underkastad några utgifter eller besvär för båtsmanshållet.

§ 2.

Mom. 1. I de orter, hvarest rote- eller rusthållaren genom båtsmanskontrakt eller särskild författning är ålagdt att förse båtsmannen med bostad, skall åt denne fortfarande lemnas sådan förmån, bestående af boningshus och fähus enligt de för orten gällande föreskrifter, jemte dertill hörande kåltäppa af brukbar jord, icke under 50 kvadratstångers (= 2,857 kapplands) vidd; och bör rote- eller rusthållaren vidkännas nybyggnad af nämnda hus, när sådan genom syn föreskrifves, hvaremot husens underhåll på statens ansvar ombesörjes af båtsmannen, emot årlig godtgörelse med fem riksdaler, som hvar tredje år eller vid båtsmannens afgang dertförinnan af statsverket utbetalas, derest vid besigtning underhållsskyldigheten finnes behörigen fullgjord. Rote- eller rusthållaren må dock ega att med båtsmannen för dennes tjänstetid öfverenskomma om hushyra eller annan ersättning för bostad.

Mom. 2. I förenämnda orter skall rote- eller rusthållaren vara skyldig att såsom lön gifva båtsmannen åttatio riksdaler, dock med rättighet att, efter aftal med båtsmannen, i stället för penningar lemna honom jord af motsvarande afkastning, spanmål eller andra fördelar.

§ 3.

Der rote- eller rusthållaren icke enligt båtsmanskontrakt eller särskild författning är pliktig bestå båtsmannen bostad, skall han till båtsmannen, i ett för allt, såsom lön, utgifva ett hundra riksdaler, hvilken lön, efter öfverenskommelse med båtsmannen, må kunna förvandlas i jord af motsvarande afkastning, spanmål eller andra fördelar; och vare rote- eller rusthållare på dylik ort berättigad att, om han det hellre vill, lemna båtsmannen boningshus och fähus af sådan storlek, hvarmed båtsmannen åtnöjes, samt dertill hörande kåltäppa af minst femtio qvadratstänger brukbar jord, jemte lön i penningar eller penningevärde till belopp af åttatio riksdaler i enlighet med de i § 2 gifna bestämmelser.

§ 4.

För hvarje båtsman består staten årligen tio riksdaler, hvilka medel, på sätt derom särskildt föreskrifves, skola för båtsmannens räkning insättas uti sparbank, att jemte upplupen ränta till båtsmannen vid hans utträde ur tjensten utbetalas, eller, i händelse han derförinnan med döden afgår, hans arfvingar eller rättsinnehafvare tillhandahållas.

§ 5.

Vid rekrytering af båtsman för ledigblifvet nummer består staten till lega ett bestämdt belopp af femtio riksdaler, som till rote- eller rusthållaren utbetalas, när han för numret uppställt godkänd karl.

§ 6.

Har rote- eller rusthållare vid ledigblifvet nummer gifvit vederbörande militärbefäl tillkänna, att han vill på de här ofvan gifna bestämmelser om båtsmans löneförmåner ingå, men att han icke kan emot desamma för numret anskaffa krigsduglig karl, då skall, utöfver hvad båtsmannen från roten tillkommer, staten lemna det tillskott, som kan befinnas nödigt, men öfvertager i sådan händelse rekryteringen genom vederbörande militärbefäl.

§ 7.

Mom. 1. När båtsman blifvit för ledigt nummer antagen, skall emellan honom och rote- eller rusthållaren upprättas skriftligt kontrakt, fullstän-

digt upptagande alla de löneförmåner, båtsmannen under sin tjänstetid eger att af rote- eller rusthållaren åtnjuta. Har båtsman, hvilken enligt hvad i § 6 sägs, blifvit af militärbefälet rekryterad, dervid betingat sig några ytterligare fördelar, som böra af statsmedel bekostas, skall an-teckning derom af militärbefälet å kontraktet göras.

Mom. 2. Kontraktet varde af militärbefälet, jemte dess yttrande deröfver, insändt till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som, derest kontraktet är med lag öfverensstämmande, detsamma till efterrättelse fastställer. Har båtsman på grund af §§ 2 eller 3, i stället för bostad eller penningelön, åtnöjt sig med andra förmåner, må, i fråga om sådant af-tal, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ej sträcka sin pröfning längre än att tillse, det de aftalade förmånerna icke blifvit till oskäligt högt värde beräknade.

§ 8.

Beträffande de kassor, som i vissa orter finnas bildade till rote-hållarnes understöd, så ock de rote- eller rusthållare för lika ändamål beviljade årliga statsanslag af en eller annan egenskap, må rote- eller rusthållarne fortfarande åtnjuta enahanda rättigheter som hittills.

§ 9.

För rote- eller rusthållare, som, när rekrytering ifrågakommer, ej vill på här ofvan gjorda bestämmelser om båtsmannens aflöning ingå, blifva hittills varande skyldigheter och rättigheter oförändrade, med undantag likväl deraf, att äfven i detta fall Kronan öfvertager bestyret med och kostnaden för anskaffningen och underhållet af båtsmansbeklädnaden samt betalar de enligt §§ 4 och 5 bestämda anslag.

§ 10.

Mom. 1. Till rekryt må ingen antagas efter fyllda tjugofem lefnadsår.

Mom. 2. Båtsman, som fyllt tjugusju lefnadsår och i sin tjänst varit sju år anställd, skall under fredstid vara berättigad att, efter derom gjord anmälan, erhålla afsked, dock med skyldighet att, om han af sådan rätt före uppnådda femton tjänsteår vill sig begagna, sätta i sitt ställe annan krigsduglig karl, hvilken emot enahanda löneförmåner, och utan att staten lemnar det i § 5 stadgade legobelopp, åtager sig nylegd båtsmans förpligtelser.

Mom. 3. Ej må tjenstetiden för båtsman utsträckas längre än till fyllda fyratiofem lefnadsår.

§ 11.

Hvad i ofvanstående §§ är stadgadt tillämpas i mån af de nu i tjänst varande båtsmäns afgang; dock må, sedan denna förordning blifvit utfärdad, båtsman, hvilken i femton år varit i tjänsten anställd, i fredstid undfå afsked, när han det önskar samt hans rote- eller rusthållare sådant medgifver.

§ 12.

För båtsman, hvilken erhåller afsked efter femton års berömlig tjänstgöring, skall denna beräknas såsom synnerlig förtjänst vid fråga om anställning i banvaktare- och stationskarlstjänster vid statens jernvägar, äfvensom i telegrafvaktare — och postförare — m. fl. dermed jemförliga befattningar.

§ 13.

Mom. 1. Sedan vid utbrott af krig båtsmansstyrkan enligt gällande författningar blifvit kompletterad, upphör, under den tid kriget varar, rote- och rusthållares rekryteringsskyldighet, hvilken deremot, efter återställd fred, vidtager tre månader efter det trupperna återkommit till sin hemort, så framt icke Kongl. Maj:t af särskilda omständigheter skulle finna för godt att en längre vakanstid tillåta.

Mom. 2. Alla vid båtsmanshållet under krig uppkommande vakanser skola genast fyllas med beväringssmanskap, hvilket dock endast må tills vidare uti de ledigblifna ordinarie numren insättas, så vida icke beväringsskarlen, efter slutadt krig, åstundar att, på de i sednaste legokontrakt betingade vilkor, i numret kvarstå, i hvilket fall sådant ej må af rote- eller rusthållaren förvägras, utan dylikt med beväringsskarl fylldt nummer i allt anses såsom behörigen rekryteradt, med deraf följande ömsesidiga rättigheter och skyldigheter.

Utdrag af Protokollet öfver Sjöförsvars-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen, uti Statsrådet, å Stockholms Slott, den 22 Augusti 1871.

Närvarande:

Hans Excellens, Herr Justitie-statsministern *Adlercreutz*,
Hans Excellens, Herr Statsministern för Utrikes Ärendena, Grefve *Wachtmeister*,
Statsråden: *Bredberg*,
Abelin,
Berg,
Friherre *Leijonhufvud*,
Wærn,
Wennerberg,
Bergström och
Friherre *Alströmer*.

Departements-chefen, Statsrådet Friherre Leijonhufvud, anförde i underdånighet:

1:o.

“I anledning af Riksdagens uti skrivelse den 6 Maj 1868 framställda underdåniga anhållan, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utreda på hvilka vilkor det å rote- och rusthållare hvilande båtsmanshållet kunde lindras eller ock aflösas samt jemväl på öfrige samhällsklasser fördelas, äfvensom i nåder föreslå åtgärder, ledande dertill, att likställighet med öfrige rote- och rusthållare i detta hänseende de båtsmanshållsskyldige bereddades, behagade Eders Kongl. Maj:t den 4 December samma år uppdraga åt utsedde kommitterade, att företaga den af Riksdagen begärda utredningen, i hvad den afsåg fråga om lindring i det å rote- och rusthållare hvilande besväret af båtsmanshållsskyldigheten samt att uppgöra och till Eders Kongl. Maj:t ingifva förslag till sådan lindring.

Till fullgörande af detta uppdrag afgåfvo kommitterade den 10 December 1870 underdånigt betänkande, hvilket derefter blifvit på nådig befallning till trycket befördadt och till ledamöterna af innevarande års lagtima riksdag utdeladt“.

Efter det Departements-chefen härupå redogjort för betänkandet, innehåll, yttrade han vidare:

“Af den omfattande utredning, kommitterade härvid lemnat, framgår såväl att roteringen inom båtsmanshället är mindre betungande, än roteringen inom soldathället, som ock att bördan af båtsmansrustningen i Blekinge och Södra Möre är betydligt lindrigare, än den sammanlagda bördan af både ränta och rotering, som åligger jordegendomar i större delen af det öfriga Sverige, hvarför ej eller den rustningsbördan, jorden i Blekinge och Södra Möre har att bära, kan, vid jemförelse med annan beskattad jord, betraktas såsom tryckande. Med afseende å båtsmanshällets menliga inverkan å fattigväsendet i de till rustningen indelade orterna, hafva kommitterade deremot ansett någon lättnad böra beredas, väl icke genom nedläggning eller eftergift i rusthållarnes omkostnader, utan genom minskning i det stora antal af de inom socknarne fördelade och bosatte båtsmän; hvarjemte kommitterade fästat uppmärksamhet å behovet att ordna de förhållanden, som genom båtsmännens uppsättning och underhåll uppstå emellan rote- och rusthållaren å ena samt båtsmannen å andra sidan, och i sådant afseende framställt förslag, hufvudsakligen afseende större frihet vid bestämmandet af båtsmannens löneförmåner.

Då frågan om de åtgärder, hvilka till följd af särskilda förhållanden inom Blekinge och Södra Möre kunna anses erforderliga å Statens sida, för att genom dess mellankomst lätta tyngden af fattigbördan i dessa orter, icke eger omedelbart sammanhang med det förslag till ordnande i allmänhet af de båtsmanshållsskyldiges besvär, som utgör föremål för denna framställning, torde jag, med förbigående för närvarande af kommitterades förslag i denna del, framdeles, sedan organisationen af sjöförsvarets militärpersonal och i sammanhang dermed den för tjänstgöringen erforderliga båtsmansstyrka blifvit bestämd, få dertill återkomma.

De af kommitterade i öfrigt föreslagna stadganden afse hufvudsakligen att förekomma de tvister emellan rote- och rusthållare samt båtsmän, hvartill äldre ännu gällande författningars mindre noggranna och med hvarandra ej alltid öfverensstämmande föreskrifter gifva anledning. Frågan om ordnande af roterings och rusthållsbeväret vid båtsmanshället har dock kommit i förändradt skick, sedan Eders Kongl. Maj:t gillat det af Chefen för Landtförsvars-Departementet utarbetade förslag till förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid landtförsvaret; och då de förhållanden, som föranledt detta förslag, återfinnas vid båtsmanshället, har jag ansett enahanda bestämmelser, — bland hvilka i öfrigt den af kommitterade förordade grundsats om större frihet i afseende å legoafftet ingår, — böra å båtsmanshället tillämpas och derigenom önskvärd likställighet emellan de särskilda arterna af rotering och rustning vinnas.

Genom bifall till den i sammanhang med landtförsvarets ordnande föreslagna öfverflyttningen till arméen från och med 1873 af 2,322 båtsmansnummer,

skulle båtsmännens antal nedsättas till 3,354 man. Denna betydliga minskning i den styrka, sjöförsvaret haft till sitt förfogande, måste komma att utöfva ett icke obetydligt inflytande å det kvarstående båtsmanshället. De stationsarbeten, hvilka nu upptaga ett stort antal af de uppfordrade båtsmännen, skulle väl till en del kunna förrättas af annat manskap, och ett steg i sådan rigtning är äfven gjordt genom antagande af frivilliga arbetare till utförande af åtskilliga handräcknings- och släparbeten; men, om också den genom öfverflyttningen förorsakade minskning till någon del motväges genom dessa anordningar och de åtgärder, som i enahanda syftning kunna komma att vidtagas, lider dock icke tvifvel att uppfordringarna, som hittills för roteringsbåtsmännen påkommit hvar tredje år och för indelningsbåtsmän fyra månader om året, för framtiden komma att ske tätare eller tiden för deras fortvaro blifva förlängd. Härtill kommer att en strängare tjänstgöring för denna sjöförsvarets talrikaste stamtrupp äfven ur militärisk synpunkt är af oundgängligt behof påkallad, på det att densamma må vinna den duglighet och användbarhet, som sjötjensten kräver och hvartill den, omsorgsfullt värdad, äfven kan uppbringas. Huru stor tillökningen i uppfordringstiden kan blifva låter dock nu ej beräkna sig, i anseende till de flera förhållanden, som härpå inverka och deribland hufvudsakligen beskaffenheten af det förslag till organisation och öfning af sjöförsvarets manskap, som Eders Kongl. Maj:t uppdragit åt särskilda kommitterade att uppgöra.

Anspråken jemväl på båtsmannen komma sålunda att icke obetydligt stegras, på samma gång äfven för honom tjänstetiden inskränkes, och hufvudsakligen enahanda skäl tala följaktligen för medgifvande af den lättnad i roterings- och rustningsbesvärets utgörande vid båtsmanshället, som ansetts böra komma rotehållaren vid arméen till del. Med åberopande af de bestämmelser uti ifrågavarande förslag, hvilka afse soldatrotehållet och den framställning af Chefen för Landtförsvarsdepartementet, som legat till grund för detsamma, får jag fästa uppmärksamheten derå, att, genom detsammas antagande, rote- och rusthållarne och underhåll af båtsmansbeklädnaden. Den ökade kontanta utgift, som genom båtsmannens trägnare tjänstgöring skulle drabba dessa, om beklädnaden fortfarande af dem utgjordes, har synts mig böra föranleda till beklädnadsskyldighetens öfvertagande af Kronan, helst rote- och rusthållarne vid de vid sjöförsvaret kvarstående nummer i sådant fall endast komme i åtnjutande af samma fördel, som rote- och rusthållarne vid de till landtförsvaret öfverflyttade nummer.

Frågan om Kronans öfvertagande af beklädnadsunderhållet för båtsmannen, i likhet med hvad i afseende å soldatrotehållet eger rum, har vid flera tillfällen bragts å bane. Genom Kongl. Förordningen den 22 December 1848 fastställdes allmänna grunder, efter hvilka beklädnaden skulle utgå till de indelnings- och roteringsbåtsmän, hvilkas rust- och rotehållare förklarade sig önska att deras båts-

män af Kronan bekläddes. Enligt dessa grunder skola de, som ingå kontrakt med Kronan om beklädnadens anskaffande och underhåll i fredstid, erlägga: indelnin- gen årligen och roteringen vid hvarje uppfordring till års- eller sommartjenst eller sjökommendering en kontant ersättning, svarande mot fyra femtedelar af kostnaden efter medium af nästföregående års markegång i hvarje län, för den del af de ditills bestådda beklädnadsersedlar, från hvars utgörande roten befriades; men i krigstid full ersättning efter markegång, på samma sätt beräknad. På grund här- af hafva samtliga rotar, med undantag allenast af två, ingått beklädnadskontrakt med Kronan. Dessa bestämmelser afsågo emellertid icke kappsäcken och de s. k. små- persedlarne (skjortor, strumpor och skor). I Kongl. Förordningen den 28 Maj 1867 blefvo dock föreskrifter för Kronans öfvertagande af anskaffning och under- håll jemväl af dessa persedlar meddelade i öfverensstämmelse med 1848 års stad- ganden i afseende å den s. k. större beklädnaden. Kontrakter på grund af sist- nämnde förordning hafva numera afslutats med 4,623 nummer.

Kronan ombesörjer följaktligen numera hela beklädnaden för de nummer, som derom ingått aftal. Det anslag, från hvilket kostnaden för beklädnaden ut- går, har sedan 1867 varit å Riksstaten uppfördt med 138,200 R:dr, deri inberäk- nad ersättningen för den lindring i beklädnadsbidraget, som, från år 1861, med 5 R:dr beviljats hvarje indelningsnummer. Enligt verkställd uträkning efter de 10 sista årens medelmarkegångspris utgör beklädnadskostnaden för hela båtsmansstyr- kan 198,007,07, deraf rotarnes och rusthållarnes bidrag utgå med tillhopa 69,685,31 R:dr.

I fråga om beloppet af den afföning, som rote- och rusthållare böra be- stå båtsmannen, bostaden deri inbegripen, har jag ej tvekat att föreslå detsam- ma till ett hundra R:dr. Såsom af Chefen för Landtförsvars-Departementet är an- märkt, hafva af de 32,642 nummer, hvilka soldatroteringen, rusthållsinrättningen och båtsmanshället tillhopa omfatta, allenast 7,869 nummer en omkostnad, under- stigande 100 R:dr, hvaremot 24,773 nummer beräknats för karlens uppsättning och underhåll utgifva 100 R:dr och derutöfver. De, hvilkas kostnader understiga 100 R:dr, utgöra således endast omkring 24 procent eller icke fjerdedelen af hela antalet. Något annorlunda visar sig visserligen förhållandet, om man betraktar båtsmanshället särskildt. Enligt bifogade tabell skulle, af båtsmanshällets 5,761 nummer, 2,143 hafva en kostnad för båtsmannens uppsättning och underhåll understigande 100 R:dr och 3,618 en kost- nad af 100 R:dr och derutöfver. De, hvilkas kostnad beräknats understiga be- rörde belopp, utgöra således omkring 37 procent. Denna olikhet har emellertid, såsom nämndt är, icke syntts mig utgöra tillräcklig grund att för båtsmanshället bestämma annat belopp i berörde afseende, än för knektehället blifvit antaget, men den högre procent af hela antalet, som faller under den antagna normalsiffran, talar i sin mån äfven för den lindring i afseende på underhåll af beklädnaden, som jag ansett mig böra föreslå.

Hvad angår de kostnader, som genomförandet af ifrågavarande reglering skulle för statsverket medföra, så kunna de visserligen ej nu med fullständig säkerhet beräknas; dock torde nedanstående uppgifter komma de verkliga förhållandena nära.

I afseende på *båtsmännens aflöning* utvisa de beräkningar, som komittéen för uppgörande af förslag till lindring uti båtsmanshållskostnaden uppställt, (i bil. n:o 7 till komittéens betänkande) att den nu utgående medelkostnaden för ett båtsmansnummer utgör 116 R:dr 15 öre, deruti inbegripna rote- och rusthållarens omkostnader för lega, beklädnad och torphusens underhåll. Om dessa tre utgiftsposter, som komma att af kronan öfvertagas och här nedan särskildt beräknas, afdragas, bör den återstående kostnaden för båtsmannen, eller dennes egentliga aflöning, i medeltal ej öfverstiga 110 R:dr eller 10 R:dr per nummer utöfver hvad roten eller rusthållet enligt den föreslagna regleringen skulle bestå. Den kostnad, som sålunda å denna utgiftstitel komme att drabba statsverket, skulle för de 3,354 nummer, som qvarstå vid sjöförsvaret, uppgå till 33,540 R:dr.

Vidare äro, enligt samma komittées beräkningar af det vid sjöförsvaret qvarstående båtsmanshållet, vid indelningskompanierna 1,084 och vid roteringskompanierna och frälsroteringen 2,158 eller tillhopa 3,242 båtsmän *med torp* försedde. Om detta antal, med afseende på möjligen blifvande tillökning, antages till fullt 3,300, skulle årliga kostnaden för underhållet af byggnaderna, beräknad till 5 R:dr för hvarje torp, blifva 16,500 R:dr.

Med antagande att det för *legomedlen* erforderliga årliga anslag beräknades, jemväl för båtsmanshållet, efter en tjenstetid af 20 år, skulle detsamma efter 50 R:dr och 3,354 man utgå med 8,385 R:dr om året.

Till *sparpenningars* utgifvande erfordras vidare för 3,354 man årligen 33,540 R:dr.

Uti de uppgifter jag, med afseende på förslaget om beklädnadsskyldighetens öfvertagande af kronan, infortrat från Förvaltningens af Sjöärendenas kammarkontor, är årliga beklädnadskostnaden för de nummer, som fortfarande skulle komma att höra till sjöförsvaret, uträknad till 117,114 R:dr 65 öre, hvartill rote- och rusthållarne för närvarande bidraga med 41,808 R:dr 19 öre. Då det å riksstaten till båtsmäns beklädnad uppförda anslag för närvarande är upptaget till 138,200 R:dr, skulle detta anslag sålunda, långt ifrån att behöfva ökas, kunna något minskas, derest ej tätare uppfordringar komme att för framtiden medföra tillökning i underhållskostnaden och anslaget af sådan anledning borde vid berörde siffra bibehållas.

Sammanställningen af nu omförmälda belopp utvisa följande resultat:

Kostnaden för båtsmäns aflöning	R:dr 33,540: —
Underhåll af torphusen	“ 16,500: —
Legokostnad	“ 8,385: —
Sparpenning	“ 33,540: —

eller tillsammans 91,965: —.

Detta belopp är emedlertid det högsta, statsverket, efter regleringens genomförande och under antagande att någon ytterligare minskning uti båtsmanshållet ej kommer att ske, skulle för ifrågavarande ändamål komma att vidkännas och till hvars betäckande erforderliga medel, i den mån regleringen framskrider, skulle af riksdagen begäras.

Medel för denna reglerings påbörjande under 1872 har jag ej ansett böra af nu inkallade urtima riksdag äskas, helst tillfälle gifves att till den under berörde år sammanträdande lagtima riksdagen göra de framställningar, som kunna af behovet påkallas.

På grund af hvad jag sålunda anfört får jag i underdånighet hemställa:

det E. K. M:t, under enahanda vilkor och förbehåll, som i fråga om antagande af förändrade bestämmelser angående rote- och rusthållsinrättningen vid landtförsvaret blifvit uppställda, eller att lagen angående allmänna värneplikten blifver af Riksdagen godkänd, behagade till Riksdagens antagande i öfverensstämmelse med 80 § Regeringsformen framställa det härvid fogade förslag till Förordning, angående förändrade bestämmelser i fråga om rote- och rusthållsinrättningen vid sjöförsvaret.“

Uppå underdånig tillstyrkan af Stats-rådets öfriga Ledamöter behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla och bifalla hvad Departements-Chefen sålunda hemställt och föreslagit samt befalla att nådig proposition i ämnet skulle till den snart sammanträdande urtima Riksdagen aflåtas.

Härefter uppläste Departements-Chefen till justering förslag till Kongl. Maj:ts nådiga proposition i nyssberörda ämne till urtima Riksdagen;

och täcktes Hans Maj:t Konungen, uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkan, gilla detta förslag, sådant det finnes detta protokoll bilagdt, samt förordna att i öfverensstämmelse dermed nådig proposition skulle till Riksdagen afgå.

Ex protocollo:

L. Th. Neijber.

Sammandrag

af Komittéens för lindring i båtsmanshålls-skyldigheten uppgifter angående underhållskostnaden vid Båtsmanshållet.

Kompanier.	Antal nummer som i underhållskostnad hafva			Summa Antal Nummer.	Anmärkningar.
	Under 100 R:dr.	Omkring 100 R:dr.	Öfver 100 R:dr.		
Indelta	1,646	285	360	2,291	För de i rätta antalet, 5,761, felande 173 N:r hafva inga eller endast ofullständiga uppgifter varit att tillgå.
Roterade	324	314	2,659	3,297	
Summa	1,970	599	3,019	5,588	De Nummer, som i underhållskostnad stå lägre än 100 R:dr, utgöra således af samma antal Nummer omkring 37 procent.
Om de felande 173 N:r antagas i underhållskostnad hafva under 100 R:dr	173	—	—		
Summa Summarum	2,143	599	3,019	5,761	Obs. 13 nummer vid Norra Roslags 1:sta kompani äro intagna i beräkningen öfver stads-båtsmännen och sålunda ej här uppförde.